

بأنان بوسنی

بىر كۈنى ئالىمنىڭ ئانىسى ئۇنى ئۆيىگە يېقىن دۇكандىن
بانان ئەكىرىشىكە بۇيرۇپتۇ، ئالىم بانانلارنى سېتىۋېلىپ
ئۆيىگە قايتىش يولىدا باناندىن بىر تال يەپتۇ.

ئۇ كۆڭلىدە: «ئەخلهت سېۋىتىگە تاشلايمەن دەپ ئاۋارە بولغۇچە، ئۇنى خالىغان جايغا تاشلىۋەتسەم ھېچىنەم بولماس» دەپ ئويلاپ بانان پوستىنى يەرگىلا تاشلاپ ئۆيىگە قاراپ مېڭىپتۇ.

ئۇ ئۆيگە كىرىپ، ئارىدىن خېلى ئۆتۈپتۇ، ئەمما دادىسى ئىشتن قايتىپ كەلمەپتۇ. ئۆيدىكى ھەممە يەن دادىسىنىڭ ئىشتن قايتىپ كېلىدىغان نورمال ۋاقتىدىن خېلىلا كېچىكىپ قالغانلىقىنى ئويلاپ، بىئارام بولۇشقا باشلاپتۇ.

ئىكى سائەت ئۆتكەندىن كېيىن، قوشنىلارنىڭ بىرى دادىسىنى پۇتى تېڭىلىغان ھالدا يۈلەپ ئۆيگە ئېلىپ كىرىپتۇ. ھەممە يەن ئەجەپلەنگەن ھالدا دەرھال دادىسىدىن پۇتنىڭ سۇنۇپ كېتىش سەۋەبىنى سوراپتۇ.

دادىسى: - بىرسى يولغىلا بانان پوستىنى تاشلاپ قويۇپتىكەن، كۆرمەستىن دەسسىپ ساپتىمەن، شۇنىڭغا تېپىلىپ يېقىلىپ چۈشۈپ، پۇتۇم سۇنۇپ كەتتى. ئاللاھ ئۇ كىشىنى توغرا يولغا مۇۋەپىهق قىلسۇن، - دەپتۇ. ئالىم شۇ ھامان چوك خاتالىق ئۆتكۈزگەنلىكىنى تونۇپ يېتىپتۇ.

ئۇ خىجىل بولغان حالدا دەرھال دادىسىدىن كەچۈرۈم سوراپ، ئۇنىڭ تېزراق ساقىيىشى ئوچۇن ئاللاھقا دۇئا قىپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ بۇ ئەخلاقىسىز قىلىمىشغا قاتتىق پۇشايمان قىپتۇ.

سۆيۈملۈك دوستلار! ھەرقانداق ئەخلاقىسىز ئىشنى كىچىك سانىماستىن قەتىي ييراق تۇرىشىمىز كېرەك، چۈنكى بەزى ۋاقتىلاردا كىچىككىنە بىر خاتالىقىمۇ چوڭ ۋە قەلەرنىڭ يۈز بېرىشىگە سەۋەب بولۇپ قالىدۇ.

